

uomtalt. Kernevåbenmagternes pligt ifølge artikel I til ikke at overlade kernevåben til ikke-kernevåbenmagter var ikke korrelat til sidstnævntes forpligtelse til ikke at erhverve eller fremstille kernevåben. Korrelatet måtte være en fuldstændig standsning af produktionen af kernevåben og en reduktion af kernevåbenlagrene hos kernevåbenmagterne.

I alle indlæg understregedes det, at ikke-spredningsaftalen ikke var et mål i sig selv, men kun et skridt på vejen mod almindelig og fuldstændig nedrustning. Aftalen ville kunne skabe et bedre internationalt klima, i hvilket forhandlinger om yderligere nedrustningsskridt ville have en god chance for at føre til positive resultater.

De kommunistiske lande fremhævede på baggrund af de sædvanlige angreb mod Forbundsrepublikken Tyskland for dens påståede revanchistiske tendenser aftalens stabiliserende virkning for situationen i Europa. Polens repræsentant fandt, at aftalen forpligtede kernevåbenmagterne til yderligere forhandlinger, og at kravet i resolution 2028 (XX) om balance mellem kerne- og ikke-kernevåbenmagternes forpligtelser derfor var opfyldt. Aftaleudkastet overlod staterne betydelige muligheder for gennemførelse af regionale nedrustningsforanstaltninger. Da Polen traditionelt havde været interesseret i gennemførelsen af sådanne begrænsede foranstaltninger i Europa og havde etableret en dialog med andre interesserede lande herom, betragtede man ikke-spredningsaftalen som et bevis på rigtigheden af de polske diplomatiske bestræbelser.

Fra rumænsk side understregedes det, at aftalen kun ville blive fuldt effektiv, såfremt den blev efterfulgt af andre nedrustningsforanstaltninger.

Brasiliens repræsentant fandt, at aftalens gyldighedstid på 25 år fjernede ethvert håb om at nå frem til en almindelig og fuldstændig nedrustning, og at Generalforsamlingen stod over for at anbefale en aftale, som var baseret på en forudsætning om, at den såkaldte vertikale spredning af kernevåben kunne fortsætte uhindret.

De vestlige lande — herunder Danmark — advarede kraftigt imod at stille for rigoristiske krav til kernevåbenmagterne. En realistisk betragtning af den internationale

situation måtte føre til, at man stræbte efter gradvise fremskridt mod almindelig og fuldstændig nedrustning.

D. Spørgsmålet om sikkerhedsgarantier til ikke-kernevåbenmagterne.

Under forhandlingerne om ikke-spredningsaftalen blev der på et tidligt tidspunkt fremsat krav om at yde ikke-kernevåbenmagterne en garanti mod nuklear afpresning eller kernevåbenangreb til gengæld for disse landes afkald på at erhverve national kontrol over kernevåben ved undertegnelsen af ikke-spredningsaftalen. Som nævnt ovenfor indeholdt den af 18-magts nedrustningsudvalget til Generalforsamlingen afgivne beretning et forslag til løsning af garantispørgsmålet, udarbejdet af USA, Sovjetunionen og Storbritannien, hvorefter der skulle vedtages en sikkerhedsrådsresolution om spørgsmålet, samtidig med at de tre nævnte kernevåbenmagter åfgav ensidede garantierklæringer.

I resolutionsudkastets præambel udtrykkes der påskønnelse af, at et stort antal stater går ind for ikke-spredningsaftalen og dermed påtager sig de deri indeholdte forpligtelser. Der henvises endvidere til, at visse af disse lande har vist interesse for, at der i forbindelse med deres tilslutning til ikke-spredningsaftalen træffes forholdsregler til beskyttelse af deres sikkerhed. Endelig erindres om, at enhver aggression, som ledsages af anvendelse af kernevåben, vil bringe samtlige landes fred og sikkerhed i fare.

Den operative del af udkastet indeholder følgende bestemmelser:

1. Sikkerhedsrådet erkender, at aggression med kernevåben eller trussel herom mod en ikke-kernevåbenmagt vil skabe en situation, hvori Sikkerhedsrådet og frem for alt dets permanente medlemmer straks må handle i overensstemmelse med deres forpligtelser i medfør af FN-pagten.

2. Sikkerhedsrådet udtrykker påskønnelse af visse staters planer om at yde øjeblikkelig hjælp i overensstemmelse med FN-pagten til en hvilken som helst ikke-kernevåbenmagt, der har undertegnet ikke-spredningsaftalen, og som er offer for en aggressionshandling eller -trussel, hvorunder der anvendes kernevåben.